

Reinhard Heydrich

1942

Moja Čast je moja vjernost

Reinhard Heydrich

7. ožujka 1904. - 4. lipnja 1942.

NACIONALSOCIJALIST REINHARD HEYDRICH

Izvanredan doprinos Reinharda Heydricha nacionalsocijalističkom svjetonazoru je Služba sigurnosti! Reichsführer SS-a je vrlo brzo prepoznao Heydrichovu nadarenost i posebne sposobnosti, te mu je već 1931. godine dao osobito teško i samo po sebi komplicirano područje djelovanja. On je uistinu bio pravi čovjek za taj posao. Samo je savršeni nacionalsocijalist, čovjek s jakom voljom za djelovanjem, čovjek čija je sposobnost nošenja sa situacijama bila jasna sama po sebi, mogao izvršavati povjerene zadatke. Reinhard Heydrich je razlikovao stvarnost od pojave, slabost od istinske iskvalenosti, i to prodornom inteligencijom i nepogrješivim instinktom. Njegova jasna prosudba i instinktivna izvjesnost osobito su se istaknuli u otkrivanju i proganjanju neprijatelja Stranke i države.

Heydrich bi sagledao sve mogućnosti djelovanja neprijatelja u najkraćem mogućem periodu; iznio te mogućnosti Reichsführeru SS-a, i prije nego što bi on izdao zapovijed on bi prijavio da je zapovijed izvršena! Obično u rekordnome vremenu.

Samo netko tko je imao mogućnost konstantnog promatranja djelovanja Glavnog ureda sigurnosti Reicha na licu mjesta, može pojmiti koliko je pažljivo i brižno Reinhard Heydrich radio, u kojoj je mjeri obavio temelj cjelokupnog posla u svom uredu. Neumorno, i s gotovo nevjerojatnom posvećenošću, Reinhard Heydrich je radio na usavršavanju svog oruđa. Uvidjeti veličinu sveukupne zadaće koja je bila pred njim je istovremeno značilo uvidjeti veličinu posla povjerenu njemu osobno! Vidjevši da si Führer nije dopustio ni trenutak odmora, ni sebi nije dopustio samodostatno udovoljavanje niti obično opuštanje; umjesto toga njegov je kreativni duh radio neprekidno.

Pa ipak, i u najgorim trenucima njegovih najtežih zadataka, Reinhard Heydrich je za cijelog vremena ostao veseo, dinamičan optimist. Od svih ljudskih slabosti, od svih mana i poroka, od svih ljudi, on je bio u poziciji da vidi! Uvijek je bio nesumnjivo nacionalsocijalist: najsretniji u napadu, čovjek čija vjera u ispunjenje zadatka jednostavno nije mogla biti narušena! Po spoznavanju ovih odgovornosti, Reinhard Heydrich je prvo bio suočen s izazovom istraživanja duhovne pozadine i međunarodnih veza svih neprijatelja Pokreta, i borbe protiv njih znanjem stečenim usput. Nije se radilo samo o osiguranju vanjske sigurnosti države; prije i važnije, radilo se o zaštiti nacionalsocijalističkog pokreta i ideologije. On je prepoznao da je borba s neprijateljem samo jedan dio zadatka građenja jednog boljeg nacionalsocijalističkog njemačkog Reicha. Znao je da bi gledano dugoročno opstanak nacije mogao biti osiguran samo ako je neprijatelj poražen duhovno, kada se pozitivnim radom Stranke postigne ideološko jedinstvo njemačkog naroda. Kako slijedi, Reinhard Heydrich je postao jedan od najaktivnijih boraca za vječnu bespriječnost i sigurnost nacionalsocijalističkog nasljeđa.

Reinhard Heydrich je stvorio Službu sigurnosti koja je pazila na sigurnost cijeloga Reicha kao na svoju ideološku borbenu formaciju, otvoreno i čvrsto, u krajnjoj kontradikciji službama drugih zemalja. Svaki je član Službe sigurnosti morao biti ojačan u svojoj ideologiji i karakteru kako bi mogao biti sposoban ispuniti ovu tešku i često nepohvaljenu zadaću, bez da snosi posljedice kao ljudsko biće. Uvjeti za to bili su određeni zakonima SS-a.

Uspio je nadahnuti mnoge mlade ljude iz stranačke pozadine, ljude s najrazličitijim vještinama i zvanjima da surađuju sa Službom sigurnosti. Mnogi nadareni mladi ljudi su tako bili nadahnuti u činjenju vrijednih doprinosa koji, da su slijedili normalne profesionalne karijere, nikada ne bi bili učinjeni upravo u onim ključnim godinama izgradnje.

Što su zapravo ovi ljudi postigli u mnogim situacijama, u tišini i obično bez javnog saznanja, primjer je čak i u povijesti Stranke, povijest ispunjena službom u počasnim uredima. Heydrich je od svojih ljudi zahtijevao najviše standarde efikasnosti, i uspio u nadgledanju i stvaranju vodstvenog kadra koji će nas-

taviti posao koji je zamislio. Služba sigurnosti Reichsführera SS-a je, odgovorna za prikupljanje i obradu obavještajnog materijala u službi Stranke, postala politička obavještajna i obrambena ruka Stranke i njezinih organizacija suradnica. Kao stranačka organizacija, Služba sigurnosti je postavila temelje za opširnu razmjenu podataka. Služba sigurnosti se nije ograničila samo na izvještavanje Glavnom uredu o aktivnostima neprijatelja, već je mnogo važnije, izvještavala konstantno, opširno i kontinuirano u svim područjima rasnog života zajednice. Promišljena upotreba Službe sigurnosti u svim je područjima omogućila pridavanje pozornosti najviših ureda Reicha željama i brigama svih dijelova Reicha i života. Još je k tome nadzornički rad Službe sigurnosti doprinio ispunjenome i pozitivnom entuzijazmu za rad Stranke.

Svatko tko je radio sa SS Obergruppenführerom Heydrichom uživao bi u njegovom držanju, držanju atleta i vojnika, kombiniranom s velikim znanjem i jasnom prosudbom. S pouzdanom čvrstoćom cilja, držao se ideološke linije koju je smatrao ispravnom! Bez obzira na fleksibilnost njegovih metoda, njegov bi nacionalsocijalistički stav ostao čvršći i uporniji no ikada. Prihvatanje odgovornosti je za njega značilo konstantnu predanost! Nacionalsocijalistička njemačka radnička stranka je s gubitkom Reinharda Heydricha izgubila jednog od svojih najboljih!

Reichsleiter Martin Bormann,
Voditelj ureda Stranke

Moramo raditi na sebi. Moramo čuvati i održavati vječne temelje ideologije koju nam je Führer prenio iznimnom samokontrolom. Kako bi zaštitili svoj narod moramo biti nemilosrdni prema svojim neprijateljima, i kada postoji rizik od povređivanja individualnih neprijatelja s vremena na vrijeme, i biti kritizirani od strane inače dobronamjernih ljudi zbog svoje nespriječene brutalnosti. Nitko nas neće ispričati, nitko neće tražiti olakotne okolnosti u našu korist, ako ne uspijemo u povjerenom povijesnom zadatku zbog prevelike objektivnosti ili pretjeranog humanitarizma! Jednostavno će biti rečeno da nismo uspjeli u svom povijesnom zadatku.

Sami moramo raditi svoj posao, s hrabrošću, i u duhu efikasnosti. Moramo odgovarati onim boljim elementima našeg germanskog genetskog naslijeđa. Moramo biti jaki u svemu. Također moramo pokazati najveću odanost. Ne smije biti veće složnosti od naše. Moramo iz naših redova eliminirati slabosti i defekte, što odlučnije po mogućnosti. Moramo širiti znanje o svojim precima; ali prvo moramo sami steći to znanje neprekidnim učenjem. To znanje sadrži sve vrijednosti koje je Bog dao našem narodu: našu krv, našu rasu, našu istinsku prošlost. Uključuje drevne običaje, ukorijenjene u dobima koja, suprotno izjavama većine ljudi, datiraju sve do 1000. godine ili čak i ranije, prije 8. stoljeća, tako ispunjene značajem za germanske narode. Moramo uzorno živjeti vječna načela koja nam je Führer otkrio. Mi, SS, želimo biti ideološki Jurišni odred i Služba sigurnosti Führera; ali istovremeno, želimo biti domaći politički zaštitari nacionalsocijalističke države, obavljajući dužnost Sigurnosne policije onoliko dugo koliko ćemo u njoj služiti.

SS Obergruppenführer Reinhard Heydrich

Tajna policija, Kriminalistička policija, i Službe sigurnosti obavijene su misterijem i tajnovitošću političkih detektivskih priča. Ljudi u našoj službi optuženi su za brutalnost, nehumanost, gotovo sadizam i bešćutnost, pomiješanima s gnušanjem i strahom; ipak, u Njemačkoj, ljudi osjećaju izvjesno olakšanje u vezi obične egzistencije. U Njemačkoj je rad poštovan, i s razumijevanjem se podržava. U Njemačkoj se ništa – čak ni najobičnija, sebična misao – ne smatra nerješivom od strane Tajne policije. Zato ih ponekad iz šale nazovemo čistačicama, ili čak kantama za smeće Reicha. Ali bilo tko, tko se potrudi sagledati pravi posao, i potražiti ljudska bića u ljudima koji tamo obnašaju svoju dužnost, priznati će zaprepaseni da su ovi ljudi ideološki čvrsti nacionalsocijalisti, koji idu za svojim poslom uspješno kombinirajući praksu temeljenu na životnom iskustvu. Oni su istovremeno brižljivi razumni znanstveni radnici, borbeno ojačani politički vojnici, te pristojna, ljudska bića puna razumijevanja: ujedinjena u svojoj gorljivoj ljubavi prema Führeru i Njemačkoj nakon temeljite, iscrpljujuće i teške obuke.

S prebacivanjem mnogih ljudi u čisto borbenu vojnu službu, u nekoliko slučajeva u Službu sigurnosti na bojištu ali u dalekoj većini slučajeva u Specijalnu policijsku službu sigurnosti, Policijskoj je službi sigurnosti bila povjerena zadaća održavanja političke sigurnosti na okupiranim teritorijima. Ovdje je njihov posao bio mnogo teži zbog same činjenice da nismo imali posla s pozitivnim i kooperativnim ljudima; prije bi se moglo reći da u najmanju ruku uopće nisu surađivali, ili su se ponašali neprijateljski, ovisno o trenutnoj situaciji. Ovo je prouzročilo ozbiljan nedostatak raspoložive radne snage u samom Reichu, i nezamislivo porasle zahtjeve za ljudskom efikasnošću. Rad ljudi u Tajnoj državnoj policiji i Sigurnosnoj policiji mora biti visoko kvalitetan: konstantan, nečujan individualan rad mora izvoditi gotovo nevjerojatno malen broj sjajnih ljudi. Kvalitativno sjajan rad nije samo zahtijevan od svakog pojedinca: on je u stvari izvođen na najbolji mogući način.

Jedna važna činjenica čini posao naših ljudi težim od onoga kojeg obavljaju drugovi u vojsci, izuzev zadovoljstva borbe na prvoj crti: muževna djela hrabrosti vojnika s prve crte bojišnice brzo će biti nagrađena javnim odobravanjem, odličjem i divljenjem. Politički vojnici na tajnom bojištu, s druge strane, mora ostati pritajen i biti neizmjereno strpljiv. On često radi za druge političke agente, sa određenom spoznajom da će njegova djela biti spoznata tek puno kasnije, ako uopće i hoće, te možda nikada neće dočekati javne počasti.

Zato čovjek Sigurnosne policije i Službe sigurnosti radi po zapovijedi Führera, pod zapovjedništvom SS Reichsführera. Oni priželjkuju samo jednu stvar: raditi i boriti se za Njemačku.

SS Obergruppenführer Reinhard Heydrich,
Dan njemačke policije, 1941.

Aduhu političkog vojnika, vodio je svoje SS-ovce najstrožom disciplinom: biti čvrst kao što se zahtijeva za sigurnost nacije, ali nikada čvršći od onoga koliko je potrebno za blagostanje njemačkog naroda.

Zbog Heydrichovog intelektualnog razvoja, koji ga je neraskidivo vezao za SS ali i nesumnjivo uzdigao izvan uskih stanovišta njegove obuke, dopuštajući mu da koristi policijska sredstva u velikoj odlučnosti Reicha u stvaranju reda u Europi, Führer ga je zadužio za Ured protektorata Bohemije i Moravske. Sada je preuzeo dužnosti koje su bile vidljive za sve, i koje su zahtijevale borbenu snagu daleku od čisto obrambenog djelovanja. Njegovo dalekosežno iskustvo s manama bilo koje vrste i u svim područjima omogućilo mu je pronaći ispravan način za djelovanje u svakom slučaju, bilo u ekonomiji ili problemima u kulturnom životu. Bilo je veliko iznenađenje radničkim masama u jednoj od vitalnih zemalja Reicha, saznati da su urotnici i saboteri novog poretka na području Bohemije i Moravske bili brzo i nemilosrdno eliminirani, gdje god bili, dok je njegova stroga ruka bila i dalje darežljiva i pravedna kada se radilo o izgradnji pokreta, u kojoj je i najmanji ostatak dobre volje bio pretvaran u atmosferu povjerenja. Ova slobodna i otvorena vrsta procedure bila je mnogo uspješnija nego što je politička oštroumnost ikada mogla biti, i također odraz njegovog osobnoga stava.

Tim je veća tragedija njegove smrti, što su ga atentatori oborili, ne onda kada je bio šef Sigurnosne policije i Službe sigurnosti, ne kada se borio na bojištu, već tijekom rane faze konstruktivnog rada protektora Bohemije i Moravske: misije koja je trebala koristiti Česima, narodu čija je sudbina nužno povezana s napretkom ili padom Reicha, ništa manje od sudbine samoga njemačkog naroda.

SS Obergruppenführer Daluge

Povijesno pogrešan razvoj nacionalne neovisnosti tijekom razdoblja republike namjerno je odvlačio stanovništvo Bohemije i Moravske od prirodne i geopolitičke sudbine kao dijela Reicha. Politički i duhovni manipulatori sa Zapada, plutokratske sile i omotane u plašt pan-slavizma, boljševičke sile, ohrabrivale su ovu krivu promidžbu na sve moguće načine, stvarajući umjetnu tvorevinu egoistične i sebične postave intelektualaca koji su se tek nedavno pojavili i zahvatili povelik postotak populacije. Kada se bitka za osnovne ideološke odrednice već borila na Zapadu, djelomično u središnjoj Europi; kada je Reich već bio vezan uz odlučnu borbu u odbijanju iste sile, ovaj razvoj je područje Bohemije i Moravske učinio jednim od najopasnijih odredišta neprijatelja Reicha u Europi.

Führer je zato, anticipirajući ovaj razvoj svojom uobičajenom providnošću, i pokušavajući mobilizirati svu snagu za odlučujuću bitku, bio prisiljen, u interesu Europe, suprotstaviti se silama i državama koje su htjele ugroziti izbavljenje Europe, čime i svoju vlastitu egzistenciju zbog krivog shvaćanja svoje vlastite povijesti. Dok su te iste sile bile zaposlene izgradnjom nezapamćenog naoružanja, s mahnitim promidžbenim napadanjem stanovništva pod svojim vlastitim nacionalnim vodstvom, u isto su vrijeme bile previše kukavične da bi donijele vlastite vojne zaključke, koji su bili: boriti se u jesen 1938. Kada se njihov predsjednik vlade, dr. Hacha odlučio za Reich, mudro prepoznajući povijesne činjenice, ispravno za državu i njega osobno, vlada koju je on stvorio, uz neke sitne promjene u osoblju to i je zadnja vlada, nije donijela domaće zaključke koje se odnose na taj završni akt. Zbog toga se pod nadzorom te vlade podigao izvjestan pokret otpora koji je prijetio Reichu, i u cjelini ugrozio Bohemiju i Moravsku. Unatoč spoznaji o situaciji iz prve ruke, zadnja je češka vlada, bilo zbog nesposobnosti ili nemara, ili kako je bilo evidentno u mnogim situacijama, zlonamjernosti, nije učinila ništa kako bi spriječila takav razvoj.

Time je moja dužnost bila, s danom mog imenovanja u protektora, reci predsjedniku češke vlade o opetovanim neuspjesima češke vlade tijekom zadnje dvije i pol godine: Vi gospodo imate velik, zahtjevan i težak zadatak pred sobom. Vaša vlastita obaviještenost vlade govori da ste upoznati sa situacijom i voljni raditi osnovni posao. Ovaj posao će biti obavljen u dvije faze: prvo, morate stvoriti vodstvo i radne kadrove temeljene na uzajamnom povjerenju kako bi riješili problem egzistencije na ovom području, i u stalnom kontaktu sa mnom

i državnim tajništvom; drugo, imati ćete tešku zadaću sprječavanja kriminalnih razvoja u obrazovnim i vodstvenim krugovima češkog naroda, i onu vođenja češkog naroda u njihovom najboljem interesu, čak i protiv nerazumijevanja i odbijanja. Naglasak se posebno stavlja na ispravnu i jasnu edukaciju mladih.

Razdoblje parlamentarnih i ministarskih rezolucija, koje je zaustavilo praktičan rad vodstva vlade, napokon je završilo. Zadatak nacionalnih predstavnika odsada će biti održanje jedinstva i snage nove vlade za sva vremena, posebno u kritično važnim kulturnim i edukacijskim poslovima. Što je manji aparat vodstva Ministarstva, biti će aktivniji i uspješniji u svom poslu. Preduvjet uzajamnog povjerenja je da sve taktike moraju biti zabranjene u ovom uskom krugu povjerenja: taktike se koriste samo protiv protivnika.

(Opaska Protektora SS Gruppenführera Heydricha novo okupljenoj vladi protektorata)

Predgovor

Glazba je kreativan jezik onih koji su umjetnici i glazbenici, središte njihovog unutarnjeg života. U teškim vremenima olakšavajuće pomaže slušateljima, a u dobrim vremenima i vremenima borbe opominje. Ali nije samo glazba vječan predstavnik kulturnog stvaralaštva njemačke rase.

U ovom smislu Praški glazbeni festival doprinosi poboljšanju sadašnjosti, te je namijenjen kao temelj za zdrav glazbeni život u nadolazećim godinama na ovom području unutar Reicha.

Heydrich

Rukom pisani predgovor uključen baš onakav kakvog ga je Heydrich ostavio, dva tjedna prije njegovog nečasnog ubojstva. Večer prije zasjede Heydrich je bio nazočan u Valdstejn palači u Pragu zbog večeri komorne glazbe, dijela Praškog glazbenog festivala, kojega je otvorio Heydrich glazbom Mozarta i Dvoráka.

Geleitwort.

*Musik ist die schöpferische Sprache
Mensch und Tier, mittelalterlicher Menschen
als Mächtler ihres inneren Erlebens.
Sie ist für den Hörer hindernislos
Helfer in der Not und erster Mahner
im Zeichen der Größe und des Kampfes.
Nicht zuletzt aber ist die Musik eine
Kammerin des Kulturbauwerks und
Kulturwerkzeug des deutschen Volkes.
Für diesen Sinn sind die Musik-
werke Rags Bestandteile zum Kämpfenden
Menschen, der Gegenwart und wollen
Grundstein sein für ein starkes, kultu-
rielles Musikleben dieses Volkes im
Reich für eine gute Zukunft.*

Heydrich

Radne odaje SS Obergruppenführera Heydricha u Glavnom uredu sigurnosti Reicha

SS Obergruppenführer Heydrich tijekom ceremonije
dizanja zastave ispred praškog dvorca Hradcana

Pražki dvorac, posljednje radno mjesto SS Obergruppenführera Heydricha

Smrću SS Obergruppenführera Reinharda Heydricha, Protektora Bohemije i Moravske te šefa Službe sigurnosti i Sigurnosne policije, nacionalsocijalistički pokret napravio je još jednu žrtvu u borbi za slobodu našeg naroda. Nama je bilo nezamislivo da ovaj sjajan, velik čovjek više nije s nama, da se više neće boriti uz nas malo nakon svog 38. rođendana; toliko su nezamjenjive bile njegove jedinstvene sposobnosti, spojene s karakterom rijetke jasnoće, prodorne inteligencije i bistrine, da bi bili nedostojni njegove uspomene ako ne spomenemo svom biću kraj njegova lijesa, herojske misli umiranja i postojanja koje su uvijek naš narod tješile u umiranju njihovih najdražih.

U tom duhu želimo održati ceremonije u njegovu čast; govoriti o njegovom životu; njegovim djelima; dati njegovo tijelo vječnom životnom krugu na zemlji; i zbog svega toga nastaviti se boriti, baš kao što je on vjerovao i borio se; i zato pokušati zajednički ispuniti njegovo mjesto.

Reinhard Heydrich je rođen 7. ožujka 1904. godine, u mjestu Halle u Njemačkoj. Pohađao je osnovnu školu te srednju tehničku školu. Čak i u svojim ranim školskim godinama, koje su se preklapale s velikim porazom našeg naroda nakon 1918., mladi učenik u dobi od 16 godina, s gorljivom ljubavlju prema Njemačkoj, uvojačen je kao teklić Märker Freikorpsa, i kao dragovoljac u Halle Freikorpsu, u tada snažno komunističkoj središnjoj Njemačkoj. 1922. godine, u povijesnom razdoblju u kojem su sve vojničke dužnosti

bile odbacivane, ušao je u mornaricu kao nadahnuti časnički kadet. 1926. je postao Leutnant (poručnik), a 1928. Oberleutnant (natporučnik). Kao obavještajni časnik bio je aktivan u najrazličitijim vidovima službe, te proširio svoja znanja raznim putovanjima. 1931. napustio je mornaricu. Za njega sam saznao preko jednog od njegovih prijatelja, tadašnjeg SS Brigadeführera von Ebersteina, te ga uključio u SS u srpnju te godine. Heydrich, bivši Oberleutnant, sada je pristupio maloj skupini kao običan SS-ovac, izvršavajući službu u borbi koja se odvijala debatama, promidžbeni posao u mnogim crvenim područjima grada, zajedno sa hrabrom, većinom nezaposlenom mladeži čija nam je odanost dala prve početke u tom gradu. Odmah zatim odveo sam ga u München i preusmjerio na nove odgovornosti u tada još vrlo malom vodstvu SS-a. S prirođenom odanošću i odlučnošću izbio je svoj put za vrijeme politički teških mjeseci u jesen 1932., mjeseci koji su mu postavili mnoge zapreke, iako je bio na za sebe pravom poslu.

Kada sam postao zapovjednik policije nakon preuzimanja vlasti 1933. godine, 12. ožujka u Münchenu odmah sam ga pridružio takozvanom političkom odjelu policije. Odjel je vrlo brzo reorganiziran, i iz toga je nastala Bavarska politička policija samo u nekoliko tjedana. Politička policija svih ne-pruskih njemačkih zemalja bila je stvorena po ovome modelu, sve do 20. travnja 1934. godine kada je Pruski ministar predsjednik, maršal Reicha i stranački drug Hermann Göring, prenio vodstvo Pruske tajne policije na mene i SS Obergruppenführera Reinharda Heydricha kao mojeg predstavnika. Godine 1936. Heydrich je s 32 godine postao zapovjednik Sigurnosne policije, novostvorene od zapovjednika policije Reicha. U isto mu je vrijeme bila podređena cijela kriminalistička policija s tajnom državnom policijom. Godine 1933., 1934., 1935., 1936. bile su ispunjene teškim radom, s nebrojenim početnim poteškoćama; s teškim ali uspješnim radom u stranim zemljama protiv emigranata i izdajica; s teškim i bolnim dužnostima unutar zemlje, zajedno s najtežim zadatkom stvaranja poštovanja, doličnosti i pravnog uređivanja administrativnog i organizacijskog aparata nove policije, osobito

Heydrichove Sigurnosne službe, tj. SD-a u sve dijelove Reicha.

Na početku 1938. godine Sigurnosna je policija u svakom pogledu bila čvrsto uspostavljeni aparat, naoružan svim oružjima. Danas s lakoćom možemo reći da je Heydrich imao veliki udio u mirnom priključenju Austrije, Sudeta, te kasnije Bohemije i Moravske, te također u oslobođenju Slovačke; oprezna odluka i savjesno promatranje svih svojih protivnika, u kombinaciji s jasnom vizijom o aktivnostima neprijatelja u ovim zemljama, o njihovoj organizaciji i vodama, vizija s najsitnijim detaljima.

Također moram spomenuti još jednom u javnosti misao na ovog čovjeka, koga su se podljudi bojali, židovi i ostali kriminalci mrzili i napadali, te također jedno vrijeme krivo shvaćali mnogi Nijemci. Svaki korak, svaka djelo koje je učinio, učinio je kao nacionalsocijalist i SS-ovac. Iz dubine svog srca i krvi ispunio je, shvatio i utjelovio ideologiju Adolfa Hitlera. Svi problemi koje je trebao riješiti bili su gledani iz perspektive osnovne rasne ideologije: iz znanja da je održati čistoću, sigurnost, i štititi našu krv najviši zakon. Istovremeno je imao tešku zadaću građenja i vođenja organizacije koja je imala posla gotovo isključivo s naličjem života, s onim nepouzdanim, s devijacijama, s onima koji ne razumiju, jednako kao i s bolesnim kriminalnim nagonima izroda ljudskog društva.

Najozbiljniji izvor stresa u Službi sigurnosti je činjenica da dobra vijest rijetko kada ima pažnju SS-ovca. Heydrichovo stajalište, i ispravno, bilo je da samo najbolje od našeg naroda, najpažljivije rasno izabrani, ljudi izvrsnog karaktera i jasne prosudbe, podareni časnim srcima i nepokorivom jakom voljom – mogu biti sposobni obavljati ovu službu borbe protiv negativnih zbog pozitivne stvari, te se nositi s takvom odgovornošću.

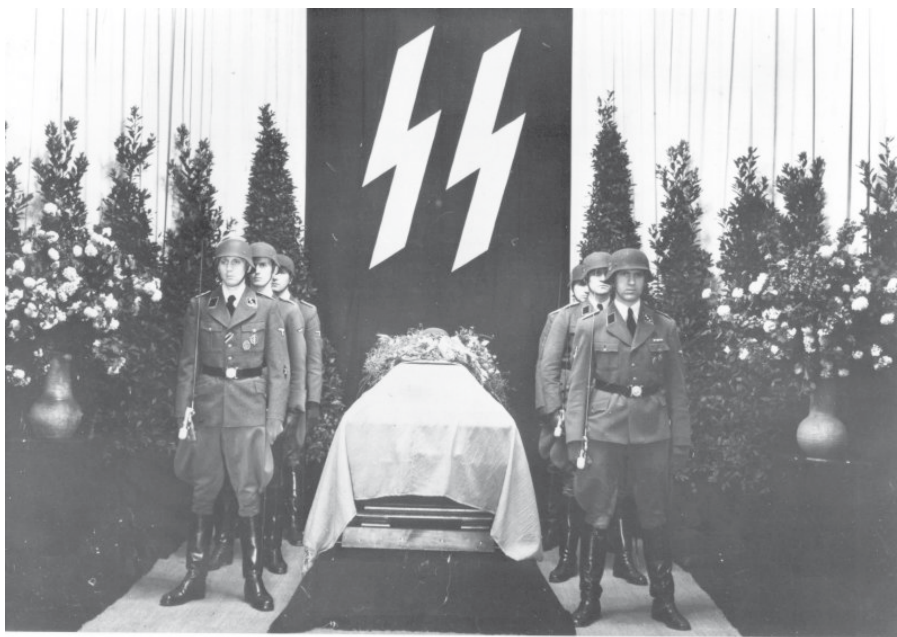
Imao je neiskvaren osjećaj za pravdu. Laskavci i tračeri su u njemu samo izazvali prezir. Iskreni i poštenu ljudi, čak i ako su krivi, mogli su polagati nade na njegovu vitešku stranu i njegovu humanost. Ali sa potpunim i detaljnim razumijevanjem tolikih tragičnih problema, nikada nije dopustio da se dogodi ista što bi moglo nautiti naciji kao cjelini, ili opstanku naše krvi. Niti bi njegov uistinu kreativan i inovativan konceptualni rad u području kriminalističke policije trebao biti zaboravljen. Kao i u svim stvarima, direktno se pozabavio pitanjem kriminala s dubokom ozbiljnošću i ljudskim razumijevanjem. Istovremeno je pazio da njemačka kriminalistička policija dobije najsuvremeniju tehnologiju i znanstvenu opremu. Kao vođa Međunarodnog povjerenstva kriminalističke policije uvelike je na temelju svoga znanja i svoje kolegijalnosti doprinio policiji diljem svijeta. Njegova glavna nagrada bila je da je kriminal u Njemačkoj od 1936. godine pa nadalje stagnirao na razini gotovog nepostojanja, te unatoč ratu sada nakon tri godine dostigao je najnižu razinu. Svatko u Njemačkoj može izaći na ulicu bez straha da će ga netko maltretirati ili opljačkati, čak i u najsitnijim noćnim satima, za razliku od takozvanih veličanstvenih demokratskih zemalja; i za sve to Nijemci duguju Reinhardu Heydrichu malo zahvalnosti u svojim srcima.

Uobičajeni su kriminalci i politički urotnici – koji su u oba slučaja neprijatelji nacije – uvijek bili dočekani željeznom šakom, i dalje će ih u budućnosti dočekivati taj čovjek: čovjek Sigurnosne policije.

Iz bezbrojnih razgovora sa Heydrichom znam kako je ovaj čovjek – koji je bio prisiljen izvana biti čvrst i jak – često patio u svom srcu; kako se borio, kako je ponekad to za njega bilo bolno. Ipak, uvijek je bio odan zakonima SS-a, koji su od nas tražili odlučnost i da ne štedimo tuđu kao niti svoju krv kada je život nacije u pitanju. Na ovaj je način on, jedan od najboljih učitelja u nacionalsocijalističkoj Njemačkoj taj koji je educirao i podigao SS vodstvo Službe sigurnosti, i vodio ga bezuvjetnom bespriekornošću. Vođe SS-a i ljudi pod njegovim zapovjedništvom čvrsto su stajali uz svog zapovjednika, koji je uvijek bio spreman intervenirati za njih, koji ih je postavio ispred sebe u najtežim trenucima i zaštitio ih, gospodin od rođenja i po ponašanju. Bio je jednako nadaren koliko i pripravan da se nosi s odgovornošću. Njegov stav je bio da je bolje pustiti da posao govori sam za sebe, nego promovirati sebe. Mnogo je ljudi bilo iznenađeno kada bi saznalo na koja bi se sve životna područja protezao intelektualan rad Sigurnosne policije. Ovdje nije bilo ni traga starom prašnjavom zatvorskom policajcu. Svoj osnovni posao je obavljao strogo znanstvenim istraživanjem, i tek tada je na toj bazi mogao nastaviti s dnevnim zadacima.

Tada je došao rat, sa svim novim zadacima u novooskupiranim teritorijima, u Poljskoj, u Norveškoj, u Nizozemskoj, u Belgiji, u Francuskoj, u Jugoslaviji i u Grčkoj, ali iznad svega u Rusiji. Bilo je teško za njega,

borca i smiona čovjeka koji je uvijek bio spreman na djelovanje, ne biti na bojišnici. Unatoč njegovim mnogim i stalnim obvezama, koje je izvršavao i noću i danju kao najzaposleniji čovjek u Reichu, našao je vremena tjednima i mjesecima u ranim jutarnjim satima za dobivanje letačke dozvole, i za prolaz na testu za pilotsku dozvolu. 1940. je odletio u Nizozemsku i Norvešku kao borbeni pilot i zaslužio Frontflugspange (Borbeno-letačka značka) u bronci i Eisenkreuz (Željezni križ) II klase. Ali još uvijek nije bio zadovoljan.

1941., za vrijeme rane ruske kampanje, je bez mog znanja – u mogućnosti sam ponosno izjaviti da je ovo bila jedina tajna koju je ikada čuvao od mene u 11 godina našega zajedničkog puta – letio kao borbeni pilot s njemačkim letачkim eskadrilama u južnoj Rusiji u mnogim prilikama, te zaslužio Frontflugspange (Borbeno-letačka značka) u srebru i Eisenkreuz (Željezni križ) I klase. On je u to doba letio kad je već i ruka sudbine posegnula prema njemu. Bio je oboren paljbom ruskog protuzračnog topništva, ali se na sreću spustio između linija bojišta i uspio se probiti do njemačkih linija, da bi odmah drugo jutro sjeo u novi zrakoplov i vratio se u borbu.

Kada sam izrazio svoje mišljenje da osobito on, Heydrich, više vrijedi u svome uredu nego kao vojnik na drugim bojištima, shvatio sam što ga je točno predvodilo; on je stvarno nastojao provesti drugi dio zakona – ne štedjeti vlastitu krv – stvarnost na bojištu; iako, uistinu, sva njegova služba šefa Službe sigurnosti bila je jedna od svakodnevnih opasnosti.

Mjesec rujan prošle godine donio mu je novi i kao što znamo zadnji veliki zadatak. Führer je povjerio Heydrichu Protektorat Bohemije i Moravije kada se Von Neurath razbolio. Mnogo ljudi u Njemačkoj i mnogo više u Češkoj vjerovalo je da će grozni Heydrich vladati u krvi i teroru. Ali, tijekom mjeseci u kojima je preuzeo ovaj veliki zadatak po prvi puta vidljiv cijelome svijetu, on je pokazao sposobnost budućeg genija. Dao se na posao, uhitio je krivce, stvorio bezuvjetno poštovanje njemačkog autoriteta i snaga reda, ali je svim ljudima dobre volje dao priliku za suradnju. Nije bilo problema u životu zemalja Reicha, Bohemije i Moravske za koje on sam nije znao; nije bilo problema koje on već nije počeo rješavati: to je sposobnost koja je proizlazila iz dubine njegova srca, i njegovog širokog shvaćanja zakona naše krvi, koji prožima mit Reicha.

Dana 27. svibnja, podmukla bomba engleske izrade, bačena od strane plaćenih ubojica najnižeg sloja beskorisnih podljudi, oborila ga je. Strah i veliki oprez bili su strani njemu, jednome od najvećih sportaša SS-a: strastvenom mačevalcu, jahaču, plivaču, trkaču, sposobnom i entuzijastičnome sportašu. Odlika njegove hrabrosti i energije bila je u tome što se obranio i dva puta zapucao na svoga napadača, unatoč tome što je bio ozbiljno ranjen.

Danima smo se nadali da će ozbiljna opasnost biti otklonjena snagom njegovih zdravih predaka i zdravljem tijela koje je održavao jakim jednostavnim, discipliniranim životom. Sedmoga dana, 4. lipnja 1942. godine, sudbina – Bog, onaj negdašnji – u kojeg je, veliki borac protiv svih zloupotreba religije za političke svrhe, duboko vjerovao u svojoj nepogrešivosti i poniznosti, završio svoj život na zemlji. Svi mi, posebice Führer, kojem je služio s najvišom vjerom svojega srca, i mi, njegovi prijatelji i drugovi, oba njegova mala sina, koji kao svjedoci njegova beskrajno sretnog obiteljskog života i kao predstavnici svoje hrabre majke, koja očekuje novo dijete, okupljeni

ovdje odajemo mu posljednju počast. Führer ga je odlikovao s Verwundetenabzeichen (ranjenička medalja) u zlatu i odao mu počast nazvavši pukovniku SS-a na istočnome bojištu, 6. pješačku, imenom Reinhard Heydrich, na dan njegove smrti.

On će nastaviti živjeti u našem svetom uvjerenju, koje je također bilo i njegovo vlastito. Bas kao što je nastavio slijed svojih predaka i donio im samo čast, nastaviti će živjeti kao idealan čovjek i hrabar borac sa svim svojim kvalitetama, s optimističnim ali ozbiljnim, nikada previše opuštenim razumom; primjerni karakter, plemenit, decentan, i nastavljen u svojim sinovima, djeci koja su ostavština njegove krvi i imena.

Njegovoj ženi i djeci, izražavamo potpunu sućut i krajnju brigu s ljubavlju i smatramo da bi trebali biti dobro zbrinuti u velikoj obitelji SS-a. Ali on će i dalje živjeti u redu SS-a. Sjećanje na njega će nam biti od pomoći kada ćemo izvršavati dužnosti za Führera i Reich.

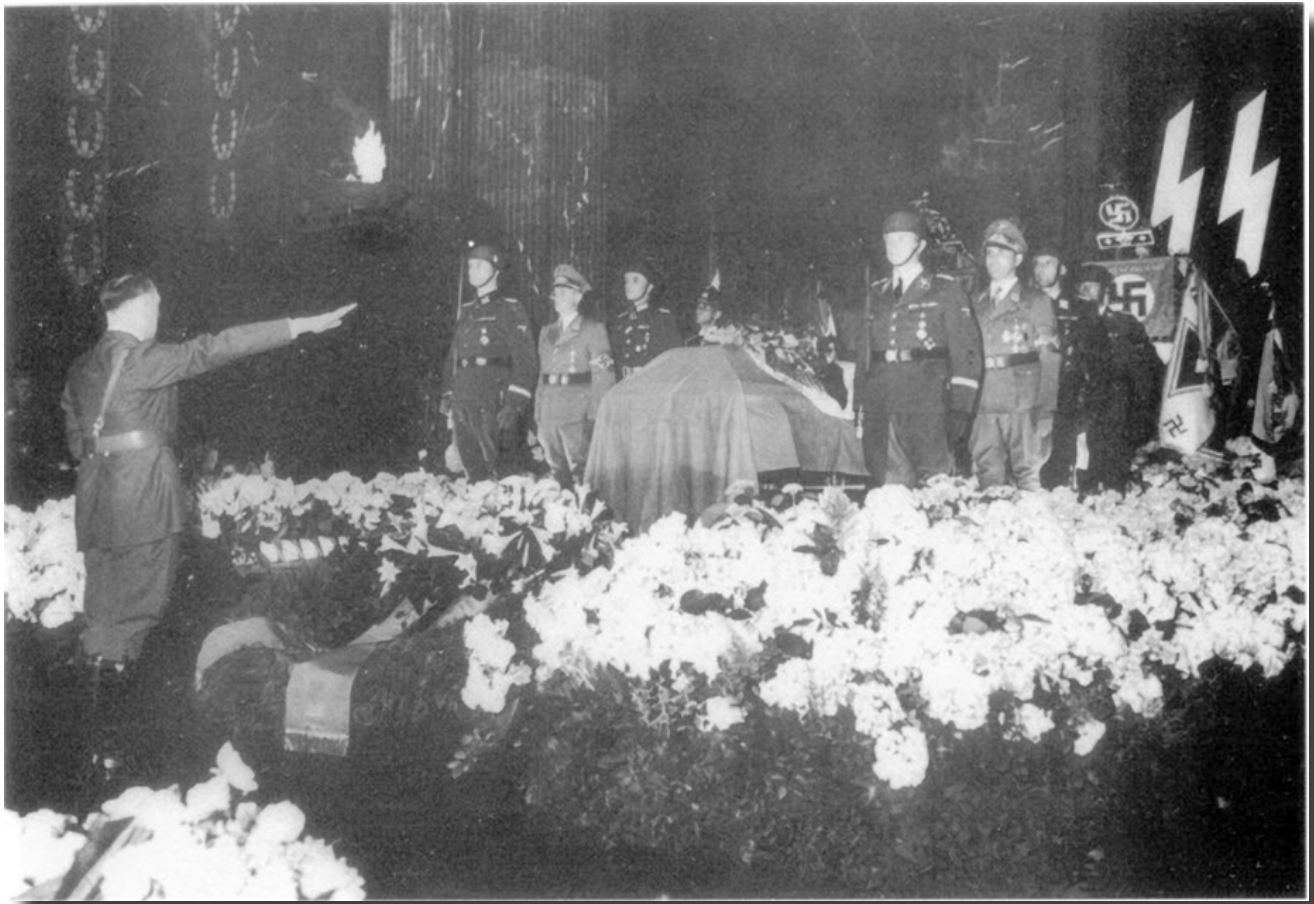
Napadati će i boriti se s nama, kada se vjerni svom zakonu pojavimo, napadnemo i borimo do zadnjeg. Zato, on će biti s nama, jer mi ćemo zauvijek ostati isti, zauvijek, u dobru i zlu. Ali on će također biti s nama i kada sjednemo zajedno kako bi proslavili nasa okupljanja. Za Službu sigurnosti i Sigurnosnu policiju, ostati će stvaratelj i osnivač, primjer, možda mu nikada ni neće biti ravnog, uvijek prisutan pred očima svakog pojedinca. Ali za sve Nijemce, on će poslužiti kao mučenik i upozorenje da Bohemija i Moravska jesu i da će ostati države njemačkog Reicha, kao što su uvijek i bile.

Tamo na drugom svijetu, živjeti će u našim redovima i boriti se vječno duhom; s našim ostalim starim drugovima, Wetzelom, Moderom, Herrmannom, Mülverstedtom, Stahleckerom, i mnogim drugima u dugačkim redovima mrtvih SS-ovaca.

Ipak, naša sveta dužnost je sada iskupiti njegovu smrt: preuzeti njegov zadatak i uništiti neprijatelja našega naroda, odmah, bez sažaljenja i slabosti. Ostaje mi samo još jedna stvar za reći: Ti si, Heydrich Reinharde, bio uistinu dobar SS-ovac!

Osobno ti ipak još moram zahvaliti za tvoju vjernu odanost i za prekrasno prijateljstvo koje nas je vezalo u ovom životu, i koje smrt ne može razdvojiti!

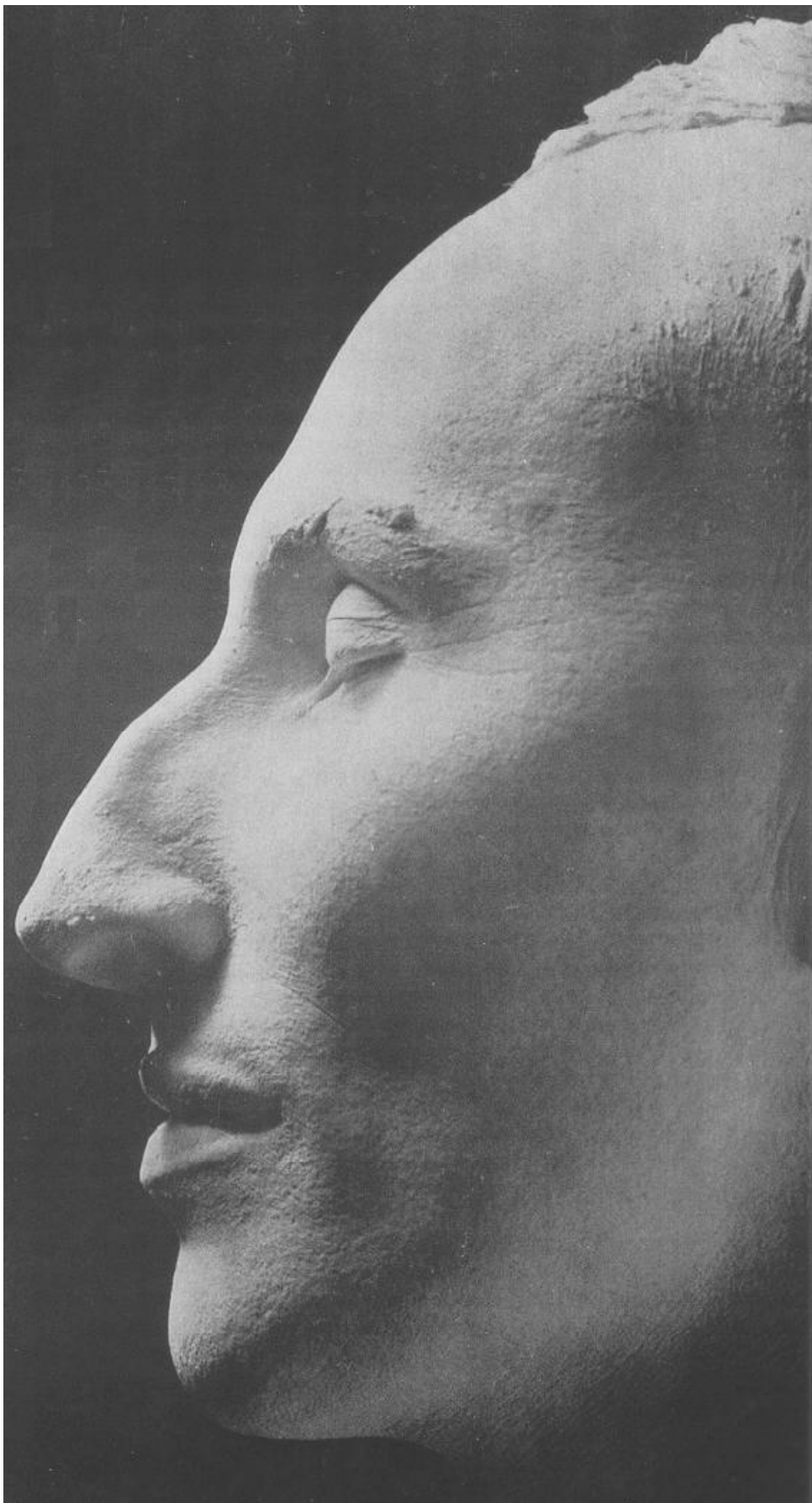
Govor SS Reichsführera,
državna ceremonija za SS Obergruppenführera Reinharda Tristana Eugena Heydricha,
u Mozaičkoj dvorani nove kancelarije Reicha, 9. lipanj, 1942.

RIJEČI FÜHRER-a

REĆI ĆU SAMO PAR RIJEČI O
POKOJNIKU: ON JE BIO JEDAN OD
NAJBOLJIH NACIONALSOCIJALISTA,
JEDAN OD NAJVEĆIH BRANITELJA
POJMA NJEMAČKOG REICHA, JEDAN
OD NAJVEĆIH NEPRIJATELJA SVIH
PROTIVNIKA REICHA. PAO JE KAO
MUČENIK ZA ZAŠTITU I SIGURNOST
REICHA.

KAO VOĐA STRANKE I KAO VOĐA
NJEMAČKOG REICHA, DAJEM TI,
MOJ DRAGI DRUŽE HEYDRICH
REINHARDE, KAO DRUGOM NIJEMCU
IZA STRANAČKOG DRUGA TODTA,
NAJVIŠE ODLIČJE KOJE MOGU DATI,
DEUTSCHER ORDEN (NJEMAČKI
RED).

Posmrtna maska Reinharda Heydricha koju je napravio profesor Franz Rotter, Prag.

Izdao: Glavni ured sigurnosti Reicha I B I

Grafički dizajn: Johannes Böhland, Berlin

Izdavač: Izdavačka kuća Njemačka baštinska zaklada, Berlin

Tisak: Metton i drugi, Berlin S. W. 61

Ilustracije: SS Obergruppenführer Reinhard Heydrich, vlasništvo Friedricha Franza Bauera; radne odaje SS Obergruppenführera Heydricha u Glavnom uredu sigurnosti Reicha, Berlin, vlasništvo Leonharda Kulla; SS Obergruppenführer Heydrich tijekom ceremonije dizanja zastave ispred praškog dvorca Hradcana, vlasništvo Gerolda Groupa; praški dvorac, posljednje radno mjesto SS Obergruppenführera Heydricha, vlasništvo Centropressa, Prag; posmrtna maska Reinharda Heydricha koju je napravio profesor Franz Rotter, Prag.

Hrvatsko izdanje je obogaćeno i nizom drugih fotografija.

Prijevod na hrvatski:

Posjetite nas na internetu

NSDAP/AO NOVA EUROPA DER STÜRMER

I PREUZMITE BESPLATNE NACIONALSOCIJALISTIČKE
PUBLIKACIJE NA **HRVATSKOM** JEZIKU

